

det skulde de have de andre Lovgivningsfaktorer med til. Men en Finanslov gælder kun for et Aar. Den staa de for saa vidt frit overfor, og de kunne gøre deres politiske Grundbetragtning gældende over for hvert nyt Finanslovsforslag.

A. Sørensen: Først vil jeg fremkomme med nogle Bemærkninger om Konto C., det vil sige Bærstskontoen, og knytte dem til de Udtalelser, der ere komne frem fra den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Nøkkentved) og den højtærede Minister. Jeg kunde ikke andet end paastønne den Tilslutning, jeg fik fra det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds. (Nøkkentved: Delvis!) Det ærede Medlem siger „delvis“: Na ja, jeg forstaar saa meget godt, at det ærede Medlem ikke kunde give mig fuld Tilslutning til den meget stærke Kritik, jeg fremførte; men ogsaa dette ærede Medlem fandt, at der burde foregaa store Nedsættelser, og de 10 pCt., som det ærede Medlem er gaaet med til, var Nedsættelsen i Aar — næste Aar haabede det ærede Medlem, at man kunde komme til endnu mere. Jeg vil sige i Dag, som jeg sagde i Gaar, at jeg haaber, vi, for saa vidt vi ere her til Stede næste Vinter, da igen ved samlet Arbejde ogsaa kunne spare en Del paa disse Konti.

Den højtærede Minister maa jeg derimod gøre en temmelig stærk Indvending imod. Han udtalte, at han vilde gaa ud fra, at der var en Del Overdrivelse i, hvad jeg havde sagt. Jeg forstirer den højtærede Minister, at der ikke er Spor af Overdrivelse, og for saa vidt den højtærede Minister vil have den Ulejlighed at se paa disse 3 Bilag, han selv har sendt os, vil han erkende, at jeg har refereret disse Afskifter saa korrekt, som det overhovedet er muligt. Jeg henstiller til den højtærede Minister ikke at beehylde mig for at referere ulovligt. Der er ikke Spor af Overdrivelse i dette. De Eksempler, jeg tog frem, nævnte jeg kun for at illustrere, hvorledes Forholdene ere nu paa Holmen. Jeg tog disse 3 Bilag, som vare de simpleste og mest ligefremme, som angik de mindste Summer og vare de mest almindelige at drage frem her i Tinget. Men jeg kunde lige saa godt have taget hele Bunken af Bilag, som den højtærede Minister er kommen med, og gjort de samme Indvendinger gældende der.

Bærstskontoen fandt i Grunden sin stærkeste Forvarer i den ærede Ordfører. Han fortærede, at saa langt ned, som Mindretallet vilde, kunde man ikke gaa; thi vel

var der aarlig bevilget et Par Hundrede Tusinde mindre i Aarene for Provisoriet, altsaa Aarene efter Flaadelovens Vedtagelse, men siden den Tid var saa vel Arbejdslønnen som Materiellet steget, og saa blev Kontoen dyrere. Jeg vil indrømme, at Arbejdslønnen er steget, derimod vil jeg ikke indrømme, at Materiellet er steget. Jeg har den Forestilling, at alt Materiel, der bruges paa Holmen, omtrent er sunket i Forhold til den forhøjede Arbejdsløn. Det er jo en temmelig stor Prisnedgang, der har været paa dette Materiel; men det er for øvrigt et saa sagligt Spørgsmaal, at det vil være vanskeligt for nogen af os i Dag med Tal at begrunde det. Men saa rettede den ærede Ordfører en Bebrejdelse mod Mindretallet for, at det ikke tog Stillingen alvorlig. Ja, det er meget let at sige. Vi kunne sige det samme til den ærede Ordfører, at det Flertal, eller rettere det Mindretal, hvortil han hører, er mindre alvorligt med Hensyn til Behandlingen af de militære Budgetter. Man kan sagtens gøre en sliq Indvending. Jeg kunde f. Eks. sige, at Flertallet bliver enigt med Ministeren, før Sagen kommer her i Salen, om, hvordan det skal være. Al den Slags kunde man sige, men jeg vil i alt Fald tilbagevise dette, at vi ikke have taget Stillingen alvorlig, og at vi, naar vi stille Forslag om en betydelig Nedsættelse f. Eks. paa Bærstskontoen, saa dermed ikke mene andet end at staa et Slag i Lusten. Nej, det er virkelig vor Overbevisning, at Bærstet kunde drives til den Pris og drives lige saa godt som nu. For saa vidt den ærede Ordfører vil gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i den Masse Bilag, der foreligge angaaende de forskellige Arbejder, der skulle foretages paa Bærstet, saa vil han med Forundring lægge Mærke til den Masse af Tal og Begrundelser, som der er. Det kan ikke undgaa. Vor Stilling til dette Spørgsmaal er da rent saglig, og naar den ærede Ordfører tror, at det kun er et Slag i Lusten, saa vil jeg gerne bede den ærede Ordfører om at tro nok saa godt om os. Han vil maasse begrunde det med, at vi ikke i Finansudvalget have taget en Detailbehandling om de enkelte Poster, saa vel store som mindre. Vi have, i alt Fald jeg for mit Vedkommende har, omtalt det i Finansudvalget. Jeg har i Finansudvalget refereret, at det var altfor dyrt, og at det kunde trænge til betydelige Nedsættelser. Noget andet er det, naar man kommer til den endelige Stilling, til den endelige Afstemning over Finansloven i Udvalget. Naar man da ved, at disse Sager ere afgjorte mellem Flertallet og Ministeren, at det er fastsat,